

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 330

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

60ό έτος
2 Οκτωβρίου 2017

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2017/C 330/01	Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i>	1
---------------	---	---

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2017/C 330/02	Υπόθεση C-261/17 P: Αναίρεση που άσκησε στις 15 Μαΐου 2017 η Ccc Event Management GmbH κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 14 Μαρτίου 2017 στην υπόθεση T-889/16, Ccc Event Management GmbH κατά Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	2
2017/C 330/03	Υπόθεση C-327/17 P: Αναίρεση που άσκησε στις 31 Μαΐου 2017 η Cryo-Save AG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 23 Μαρτίου 2017 στην υπόθεση T-239/15, Cryo-Save AG κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης	2
2017/C 330/04	Υπόθεση C-344/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Torino (Ιταλία) στις 9 Ιουνίου 2017 — IJDF Italy Srl κατά Violeta Fernando Dionisio, Alex Del Rosario Fernando . . .	3
2017/C 330/05	Υπόθεση C-350/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 12 Ιουνίου 2017 — Mobit Soc.cons.arl κατά Regione Toscana	4
2017/C 330/06	Υπόθεση C-351/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 12 Ιουνίου 2017 — Autolinee Toscane SpA κατά Mobit Soc.cons.arl	5

EL

2017/C 330/07	Υπόθεση C-375/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 21 Ιουνίου 2017 — Stanley International Betting Ltd και Stanleybet Malta Ltd κατά Ministero dell'Economia e delle Finanze και Agenzia delle Dogane e dei Monopoli	5
2017/C 330/08	Υπόθεση C-412/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 10 Ιουλίου 2017 — Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Touring Tours und Travel GmbH	6
2017/C 330/09	Υπόθεση C-444/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 21 Ιουλίου 2017 — Préfet des Pyrénées-Orientales κατά Abdelaziz Arib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d'appel de Montpellier .	7
2017/C 330/10	Υπόθεση C-449/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 26 Ιουλίου 2017 — A & G Fahrschul-Akademie GmbH κατά Finanzamt Wolfenbüttel	8
2017/C 330/11	Υπόθεση C-451/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Veliko Tarnovo (Βουλγαρία) στις 27 Ιουλίου 2017 — Walltopia AD κατά Direktor na Teritorialna direksia na Natsionalnata agentsia za prihodite — Veliko Tarnovo	9
2017/C 330/12	Υπόθεση C-465/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 2 Αυγούστου 2017 — Falck Rettungsdienste GmbH, Falck A/S κατά Stadt Solingen . .	9
Γενικό Δικαστήριο		
2017/C 330/13	Υπόθεση T-454/17: Προσφυγή της 14ης Ιουλίου 2017 — «Pro NGO!» κατά Επιτροπής	11
2017/C 330/14	Υπόθεση T-463/17: Προσφυγή της 25ης Ιουλίου 2017 — Raise Conseil κατά EUIPO — Raizers (RAISE)	11
2017/C 330/15	Υπόθεση T-472/17: Προσφυγή της 31ης Ιουλίου 2017 — Wilhelm Sihn Jr. κατά EUIPO — in-edit (Camele'ou)	12
2017/C 330/16	Υπόθεση T-482/17: Προσφυγή-αγωγή της 28ης Ιουλίου 2017 — Comercial Vascongada Recalde κατά Επιτροπής και Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (SRB)	13
2017/C 330/17	Υπόθεση T-483/17: Προσφυγή-αγωγή της 28ης Ιουλίου 2017 — García Suárez κ.λπ. κατά Επιτροπής και Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (SRB)	13
2017/C 330/18	Υπόθεση T-484/17: Προσφυγή της 3ης Αυγούστου 2017 — Fidesban κ.λπ. κατά Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (SRB)	14
2017/C 330/19	Υπόθεση T-491/17: Προσφυγή της 1ης Αυγούστου 2017 — Opere Pie d'Onigo κατά Επιτροπής	14
2017/C 330/20	Υπόθεση T-497/17: Προσφυγή της 4ης Αυγούστου 2017 — Sánchez del Valle και Calatrava Real State 2015 κατά Επιτροπής και Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (SRB)	15
2017/C 330/21	Υπόθεση T-498/17: Προσφυγή-αγωγή της 4ης Αυγούστου 2017 — Álvarez de Linera Granda κατά Επιτροπής και Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (SRB)	16
2017/C 330/22	Υπόθεση T-499/17: Προσφυγή-αγωγή της 4ης Αυγούστου 2017 — Esfera Capital Agencia de Valores κατά Επιτροπής και Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (SRB)	17
2017/C 330/23	Υπόθεση T-533/17: Προσφυγή της 11ης Αυγούστου 2017 — Next design+produktion κατά EUIPO — Nanu-Nana Joachim Hoerr (nuuna)	18

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2017/C 330/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 318 της 25.9.2017

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 309 της 18.9.2017

EE C 300 της 11.9.2017

EE C 293 της 4.9.2017

EE C 283 της 28.8.2017

EE C 277 της 21.8.2017

EE C 269 της 14.8.2017

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αναίρεση που άσκησε στις 15 Μαΐου 2017 η Ccc Event Management GmbH κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 14 Μαρτίου 2017 στην υπόθεση T-889/16, Ccc Event Management GmbH κατά Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-261/17 P)

(2017/C 330/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ccc Event Management GmbH (εκπρόσωπος: A. Schuster, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δέκατο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναρέσεως με διάταξη της 13ης Ιουλίου 2017 και καταδίκασε την ανααιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδά της.

Αναίρεση που άσκησε στις 31 Μαΐου 2017 η Cryo-Save AG κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 23 Μαρτίου 2017 στην υπόθεση T-239/15, Cryo-Save AG κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-327/17 P)

(2017/C 330/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Cryo-Save AG (εκπρόσωπος: C. Onken, Rechtsanwältin)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, MedSkin Solutions Dr. Suwelack AG

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Μαρτίου 2017 στην υπόθεση T-239/15·
- να καταδικάσει το καθού πρωτοδίκως στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα προβάλλει ένα λόγο αναρέσεως, ήτοι παράβαση του άρθρου 64, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το σήμα της ΕΕ (κανονισμός για το σήμα της ΕΕ) ⁽¹⁾, και του κανόνα 50, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (κανονισμός εφαρμογής του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα) ⁽²⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 56, παράγραφος 2, του κανονισμού για το σήμα της ΕΕ και τους κανόνες 37 και 39 του κανονισμού εφαρμογής του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα και το άρθρο 76, παράγραφος 1, του κανονισμού για το σήμα της ΕΕ. Η παράβαση έγκειται στο ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ως απαράδεκτο τον πρώτο λόγο ακυρώσεως της προσφεύγουσας και νυν ανααιρεσείουσας.

Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα και αναιρεσείουσα επικαλέσθηκε απαράδεκτο της αιτήσεως να κηρυχθεί έκπτωτη από το ενωσιακό σήμα της. Προς θεμελίωση του λόγου αυτού, εξέθεσε ότι η αίτηση ήταν ανεπαρκώς αιτιολογημένη κατά παράβαση του άρθρου 56, παράγραφος 2, του κανονισμού για το σήμα της ΕΕ και του κανόνα 37, στοιχείο β', σημείο iv, του κανονισμού εφαρμογής του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως της προσφεύγουσας και αναιρεσείουσας ήταν απαράδεκτος δεδομένου ότι η προσφεύγουσα και αναιρεσείουσα δεν είχε επικαλεστεί, κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών, παραβίαση των τυπικών προϋποθέσεων του άρθρου 56, παράγραφος 2, του κανονισμού για το σήμα της ΕΕ σε συνδυασμό με τον κανόνα 37, στοιχείο β', σημείο iv, του κανονισμού εφαρμογής του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, η εξέταση της προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών περιοριζόταν στην εξέταση της ουσιαστικής χρήσεως και το τμήμα προσφυγών δεν όφειλε συνεπώς να εξετάσει υποχρεωτικώς τον νομότυπο χαρακτήρα της αιτήσεως εκπτώσεως. Η εξέταση του πρώτου λόγου ακυρώσεως από το Γενικό Δικαστήριο θα ισοδυναμούσε κατ' αυτό με διεύρυνση του υποβληθέντος ενώπιον του τμήματος προσφυγών πραγματικού και νομικού πλαισίου.

Στα ανωτέρω η προσφεύγουσα και αναιρεσείουσα αντιτείνει το επιχείρημα ότι το παραδεκτό μιας αιτήσεως εκπτώσεως συνιστά προϋπόθεση για την έκδοση αποφάσεως επί της ουσίας, την οποία το καθού πρωτοδικώς οφείλει να εξετάζει αυτεπαγγέλτως σε κάθε στάδιο της διαδικασίας κατά το άρθρο 76, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, του κανονισμού για το σήμα της ΕΕ, τον κανόνα 39, παράγραφος 1, και του κανόνα 40, παράγραφος 1, περίοδος 2, του κανονισμού εφαρμογής του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, το άρθρο 64, παράγραφος 1, του κανονισμού για το σήμα της ΕΕ και τον κανόνα 50, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα. Δεν ασκεί επομένως επιρροή το αν η προσφεύγουσα και αναιρεσείουσα έδωσε ειδικώς ενώπιον του τμήματος προσφυγών ζήτημα παραδεκτού της αιτήσεως εκπτώσεως.

Εκτός αυτού, το τμήμα ακυρώσεως του καθού πρωτοδικώς εξέτασε αυτεπαγγέλτως το παραδεκτό της αιτήσεως εκπτώσεως και έκρινε ρητώς ότι πληρούντο οι προϋποθέσεις του άρθρου 56, παράγραφος 2, του κανονισμού για το σήμα της ΕΕ και του κανόνα 37 του κανονισμού εφαρμογής του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα. Η αναγνωρισθείσα στη νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου αρχή της λειτουργικής συνέχειας επιτάσσει την πλήρη επανεξέταση από το τμήμα προσφυγών της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεως, συμπεριλαμβανομένης της εκτιμήσεως του παραδεκτού της αιτήσεως εκπτώσεως. Προς θεμελίωση της απόψεώς της, η προσφεύγουσα επικαλείται μεταξύ άλλων τη νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου στις υποθέσεις KLEENCARE, απόφαση της 23ης Σεπτεμβρίου 2003, T-308/01, σκέψεις 24-26, 28, 29 και 32⁽¹⁾, και HOOLIGAN, απόφαση της 1ης Φεβρουαρίου 2005, T-57/03, σκέψεις 22 και 25⁽²⁾.

Τέλος, η προσφεύγουσα και αναιρεσείουσα σαφώς αμφισβήτησε το παραδεκτό της αιτήσεως εκπτώσεως, έστω και με άλλη διατύπωση, τόσο κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος ακυρώσεως όσο και ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Για τους τρεις προαναφερθέντες λόγους, το ζήτημα του παραδεκτού της αιτήσεως εκπτώσεως αποτέλεσε μέρος του πραγματικού και νομικού πλαισίου της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών. Η εξέταση του παραδεκτού της αιτήσεως εκπτώσεως από το Γενικό Δικαστήριο δεν υπερέβαινε το πλαίσιο αυτό. Υπ' αυτήν την έννοια, η αιτίαση περί απαράδεκτου της αιτήσεως εκπτώσεως διαφέρει από την επίκληση νέων λόγων εκπτώσεως ή ακυρώσεως ή από την εκπροθέσμως προβαλλόμενη απαίτηση να αποδειχθεί η ουσιαστική χρήση ενός προγενέστερου σήματος.

⁽¹⁾ ΕΕ L 78, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 303, σ. 1.

⁽³⁾ ECLI:EU:T:2003:241.

⁽⁴⁾ ECLI:EU:T:2005:29.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Torino (Ιταλία) στις 9 Ιουνίου 2017 — IJDF Italy Srl κατά Violeta Fernando Dionisio, Alex Del Rosario Fernando

(Υπόθεση C-344/17)

(2017/C 330/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Torino

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: IJDF Italy Srl

Εναγόμενοι: Violeta Fernando Dionisio, Alex Del Rosario Fernando

Προδικαστικό ερώτημα

Προσκρούει στην οδηγία 93/13/ΕΟΚ ⁽¹⁾, στο άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία, σε περίπτωση συναφών υποθέσεων και, ιδίως, στην περίπτωση αγωγής εξ εγγυήσεως συναφούς με την κύρια υπόθεση, προβλέπει τη συνεκδίκαση αυτών από το ίδιο δικαστήριο, ακόμη και εάν, συνεπεία της εφαρμογής της εν λόγω διατάξεως, αρμόδιο για την εκδίκαση της αγωγής εξ εγγυήσεως καθίσταται δικαστήριο διαφορετικό από εκείνο του τόπου διαμονής ή του τόπου κατοικίας ή του τόπου επιδόσεων του καταναλωτή;

⁽¹⁾ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Consiglio di Stato (Ιταλία)** στις **12 Ιουνίου 2017** — **Mobit Soc.cons.arl** κατά **Regione Toscana**

(Υπόθεση C-350/17)

(2017/C 330/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Mobit Soc.cons.arl

Εφεσίβλητη: Regione Toscana

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007 ⁽¹⁾ (ιδίως όσον αφορά την απαγόρευση –σύμφωνα με τα στοιχεία β' και δ'– που επιβάλλεται σε εγχώριο φορέα ως προς τη συμμετοχή σε διαγωνισμούς εκτός των τειχών) να εφαρμόζεται επίσης στις συμβάσεις αναθέσεως που έχουν συναφθεί σε χρόνο προγενέστερο της ενάρξεως ισχύος του αυτού κανονισμού;
- 2) Μπορεί γενικώς να χαρακτηριστεί ως «εγχώριος φορέας» –κατά την έννοια του αυτού κανονισμού και ενδεχομένως σε αναλογία σκοπού με τη νομολογία που έχει διαμορφωθεί σχετικά με τον θεσμό της αυτεπιστασίας– νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου στο οποίο ανατέθηκε απευθείας από την κρατική αρχή η παροχή της υπηρεσίας τοπικών συγκοινωνιών, στην περίπτωση που το πρώτο συνδέεται άμεσα με τη δεύτερη από την άποψη της οργανώσεως και του ελέγχου και το μετοχικό κεφάλαιό του κατέχει το ίδιο το Δημόσιο (εξ ολοκλήρου ή κατ' αναλογία, από κοινού με άλλους δημόσιους οργανισμούς);
- 3) Σε σχέση με την απευθείας ανάθεση υπηρεσιών που εμπίπτουν στο ρυθμιστικό πεδίο του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007, το γεγονός ότι, μετά την ανάθεση, η προαναφερθείσα κρατική αρχή ίδρυσε δημόσιο διοικητικό οργανισμό με οργανωτικές εξουσίες σχετικά με τις εν λόγω υπηρεσίες (ενώ το Δημόσιο εξακολουθεί να έχει την αποκλειστική εξουσία διαθέσεως του δικαιώματος παραχωρήσεως) –οργανισμό που δεν ασκεί «ανάλογο έλεγχο» επί του αναδόχου των υπηρεσιών– αποτελεί ή όχι περίπτωση ικανή να εξαιρέσει την εν λόγω ανάθεση από τη ρύθμιση του άρθρου 5, παράγραφος 2, του κανονισμού;
- 4) Πρέπει να θεωρηθεί ότι η αρχική λήξη μιας απευθείας αναθέσεως σε χρονικό σημείο πέρα από την περίοδο τριάντα ετών που λήγει την 3η Δεκεμβρίου 2039 [περίοδος που αρχίζει από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007] συνεπάγεται τη μη συμμόρφωση της αναθέσεως προς τις αρχές που απορρέουν από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 5 και 8, παράγραφος 3, του αυτού κανονισμού, ή μήπως η παρατυπία αυτή διορθώνεται αυτομάτως, για τους σκοπούς του νόμου, μέσω της «ex lege» (άρθρο 8, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο) σιωπηρής μειώσεως στην εν λόγω τριακονταετή περίοδο;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1370/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, για τις δημόσιες επιβατικές σιδηροδρομικές και οδικές μεταφορές και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΟΚ) 1191/69 και (ΕΟΚ) 1107/70 (ΕΕ L 315, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 12 Ιουνίου 2017 — Autolinee Toscane SpA κατά Mobit Soc.cons.arl

(Υπόθεση C-351/17)

(2017/C 330/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Autolinee Toscane SpA

Εφεσίβλητη: Mobit Soc.cons.arl

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007 ⁽¹⁾ (ιδίως όσον αφορά την απαγόρευση –σύμφωνα με τα στοιχεία β' και δ'– που επιβάλλεται σε εγχώριο φορέα ως προς τη συμμετοχή σε διαγωνισμούς εκτός των τειχών) να εφαρμόζεται επίσης στις συμβάσεις αναθέσεως που έχουν συναφθεί σε χρόνο προγενέστερο της ενάρξεως ισχύος του αυτού κανονισμού;
- 2) Μπορεί γενικώς να χαρακτηριστεί ως «εγχώριος φορέας» –κατά την έννοια του αυτού κανονισμού και ενδεχομένως σε αναλογία σκοπού με τη νομολογία που έχει διαμορφωθεί σχετικά με τον θεσμό της αυτεπιστασίας– νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου στο οποίο ανατέθηκε απευθείας από την κρατική αρχή η παροχή της υπηρεσίας τοπικών συγκοινωνιών, στην περίπτωση που το πρώτο συνδέεται άμεσα με τη δεύτερη από την άποψη της οργάνωσης και του ελέγχου και το μετοχικό κεφάλαιό του κατέχει το ίδιο το Δημόσιο (εξ ολοκλήρου ή κατ' αναλογία, από κοινού με άλλους δημόσιους οργανισμούς);
- 3) Σε σχέση με την απευθείας ανάθεση υπηρεσιών που εμπίπτουν στο ρυθμιστικό πεδίο του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007, το γεγονός ότι, μετά την ανάθεση, η προαναφερθείσα κρατική αρχή ίδρυσε δημόσιο διοικητικό οργανισμό με οργανωτικές εξουσίες σχετικά με τις εν λόγω υπηρεσίες (ενώ το Δημόσιο εξακολουθεί να έχει την αποκλειστική εξουσία διαθέσεως του δικαιώματος παραχωρήσεως) –οργανισμό που δεν ασκεί «ανάλογο έλεγχο» επί του αναδόχου των υπηρεσιών– αποτελεί ή όχι περίπτωση ικανή να εξαίρει την εν λόγω ανάθεση από τη ρύθμιση του άρθρου 5, παράγραφος 2, του κανονισμού;
- 4) Πρέπει να θεωρηθεί ότι η αρχική λήξη μιας απευθείας αναθέσεως σε χρονικό σημείο πέρα από την περίοδο τριάντα ετών που λήγει την 3η Δεκεμβρίου 2039 [περίοδος που αρχίζει από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007] συνεπάγεται τη μη συμμόρφωση της αναθέσεως προς τις αρχές που απορρέουν από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 5 και 8, παράγραφος 3, του αυτού κανονισμού, ή μήπως η παρατυπία αυτή διορθώνεται αυτομάτως, για τους σκοπούς του νόμου, μέσω της «ex lege» (άρθρο 8, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο) σιωπηρής μειώσεως στην εν λόγω τριακονταετή περίοδο;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1370/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, για τις δημόσιες επιβατικές σιδηροδρομικές και οδικές μεταφορές και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΟΚ) 1191/69 και (ΕΟΚ) 1107/70 (ΕΕ L 315, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 21 Ιουνίου 2017 — Stanley International Betting Ltd και Stanleybet Malta Ltd κατά Ministero dell'Economia e delle Finanze και Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Υπόθεση C-375/17)

(2017/C 330/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσες: Stanley International Betting Ltd και Stanleybet Malta Ltd

Αναιρεσίβλητοι: Ministero dell'Economia e delle Finanze και Agenzia delle Dogane e dei Monopoli.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το δίκαιο της Ένωσης –και ειδικότερα το δικαίωμα εγκαταστάσεως και η ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, καθώς και οι αρχές της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων, της διαφάνειας, της ελευθερίας του ανταγωνισμού, της αναλογικότητας και της συνοχής– να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρύθμιση όπως αυτή που περιέχεται στο άρθρο 1, παράγραφος 653, του νόμου σταθερότητας για το 2015 και στις εκτελεστικές του πράξεις, η οποία προβλέπει το αποκλειστικό μοντέλο «monoprovinding» μόνο για την υπηρεσία του παιγνίου του Λόττο, αλλά όχι για τα άλλα παίγνια, προγνωστικά και στοιχήματα;
- 2) Πρέπει το δίκαιο της Ένωσης –και ειδικότερα το δικαίωμα εγκαταστάσεως και η ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, η οδηγία 2014/23/ΕΕ⁽¹⁾, καθώς και οι αρχές της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων, της διαφάνειας, της ελευθερίας του ανταγωνισμού, της αναλογικότητας και της συνοχής– να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε προκήρυξη διαγωνισμού η οποία προβλέπει τιμή βάσεως του διαγωνισμού πολύ υψηλή και αδικαιολόγητη με γνώμονα τις απαιτήσεις χρηματοοικονομικής και τεχνικοοργανωτικής επάρκειας όπως αυτές που προβλέπονται στα σημεία 5.3, 5.4, 11, 12.4 και 15.3 της συγγραφής υποχρεώσεων του διαγωνισμού για την ανάθεση της παραχωρήσεως του τυχερού παιγνίου του Λόττο;
- 3) Πρέπει το δίκαιο της Ένωσης –και ειδικότερα το δικαίωμα εγκαταστάσεως και η ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, η οδηγία 2014/23/ΕΕ, καθώς και οι αρχές της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων, της διαφάνειας, της ελευθερίας του ανταγωνισμού, της αναλογικότητας και της συνοχής– να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρύθμιση η οποία επιβάλλει εκ των πραγμάτων την επιλογή μεταξύ, αφενός, της αποκτήσεως της ιδιότητας του παραχωρησιούχου κατόπιν αναθέσεως από τη διοίκηση μιας νέας συμβάσεως παραχωρήσεως και, αφετέρου, της συνεχίσεως της ασκήσεως της ελευθερίας παροχής διαφόρων υπηρεσιών στοιχημάτων σε διασυνοριακή βάση, επιλογή η οποία απορρέει από το άρθρο 30 του υποδείγματος συμβάσεως, με αποτέλεσμα η απόφαση συμμετοχής στον διαγωνισμό για την ανάθεση της νέας συμβάσεως παραχωρήσεως να συνεπάγεται την παραίτηση από τη διασυνοριακή δραστηριότητα, μολονότι η νομιμότητα της τελευταίας έχει κατ' επανάληψη αναγνωριστεί από το Δικαστήριο;

⁽¹⁾ Οδηγία 2014/23/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με την ανάθεση συμβάσεων παραχωρήσεως (ΕΕ L 94, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Bundesverwaltungsgericht** (Γερμανία) στις **10 Ιουλίου 2017** — Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά **Touring Tours und Travel GmbH**

(Υπόθεση C-412/17)

(2017/C 330/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Καθής και αναιρεσίβουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Προσφεύγουσα και αναιρεσίβλητη: Touring Tours und Travel GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Αποκλείουν τα άρθρα 67, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και 22, 23 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/399 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, περί κώδικα της Ένωσης σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν)⁽¹⁾, εθνική ρύθμιση κράτους μέλους η οποία υποχρεώνει, κατ' αποτέλεσμα, τις επιχειρήσεις εκμεταλλεύσεως λεωφορείων τακτικών επιβατικών γραμμών διερχόμενων από εσωτερικά σύνορα του Σένγκεν να ελέγχουν τα απαιτούμενα για τη διέλευση των συνόρων έγγραφα των επιβατών τους πριν από τη διέλευση εσωτερικών συνόρων, ώστε να αποτρέπεται η μεταφορά αλλοδαπών χωρίς διαβατήριο και τίτλο διαμονής στο έδαφος της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας;

Ειδικότερα:

- α) Συνιστά ή εξομοιούται με συνοριακό έλεγχο προσώπων στα εσωτερικά σύνορα κατά την έννοια του άρθρου 22 του κώδικα συνόρων του Σένγκεν η γενική υποχρέωση εκ του νόμου ή η υποχρέωση που επιβάλλουν οι αρχές σε συγκεκριμένες επιχειρήσεις μεταφορών, η οποία συνίσταται στη μη μεταφορά αλλοδαπών στο ομοσπονδιακό έδαφος, εάν δεν διαθέτουν το απαιτούμενο διαβατήριο ή απαιτούμενο τίτλο διαμονής, και μπορεί να εκπληρωθεί μόνον διά του ελέγχου εκ μέρους των επιχειρήσεων μεταφορών των απαιτούμενων για τη διέλευση των συνόρων εγγράφων όλων των επιβατών πριν από τη διέλευση των εσωτερικών συνόρων;
 - β) Πρέπει η επιβολή των προαναφερθεισών (υπό 1) υποχρεώσεων να κρίνεται με βάση το άρθρο 23, στοιχείο α', του κώδικα συνόρων του Σένγκεν, μολονότι οι μεταφορείς δεν ασκούν «αστυνομικές αρμοδιότητες» κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως και η υποχρέωση ελέγχου που τους επιβάλλουν οι δημόσιες αρχές δεν τους εξουσιοδοτεί τυπικά να ασκήσουν αρμοδιότητες δημόσιας εξουσίας;
 - γ) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησως στο ερώτημα 1β: συνιστούν οι έλεγχοι που απαιτείται να διενεργούν οι επιχειρήσεις μεταφορών, λαμβανομένων υπόψη των κριτηρίων του άρθρου 23, στοιχείο α', δεύτερο εδάφιο, του κώδικα συνόρων του Σένγκεν, μη επιτρεπόμενο μέτρο που έχει ισοδύναμο αποτέλεσμα με τους συνοριακούς ελέγχους;
 - δ) Πρέπει η επιβολή των προαναφερθεισών (υπό 1) υποχρεώσεων, στον βαθμό που αφορά επιχειρήσεις λεωφορείων τακτικών επιβατικών γραμμών, να κρίνεται με βάση το άρθρο 23, στοιχείο β', του κώδικα συνόρων του Σένγκεν, κατά το οποίο η αρμοδιότητα των μεταφορέων να διενεργούν ελέγχους ασφαλείας στους λιμένες ή αερολιμένες δεν θίγει την έλλειψη διενέργειας ελέγχου στα εσωτερικά σύνορα; Συνεπάγεται τούτο ότι οι έλεγχοι κατά την έννοια του πρώτου ερωτήματος απαγορεύονται και εκτός λιμένων ή αερολιμένων εάν δεν συνιστούν ελέγχους ασφαλείας και δεν αφορούν ομοίως και τα πρόσωπα που ταξιδεύουν στο εσωτερικό κράτους μέλους;
2. Επιτρέπουν τα άρθρα 22, 23 του κώδικα συνόρων του Σένγκεν εθνικές ρυθμίσεις οι οποίες προβλέπουν ότι, προκειμένου να εξασφαλισθεί η τήρηση της σχετικής υποχρέωσης είναι δυνατόν να εκδοθεί απαγορευτική απόφαση και να απειληθεί πρόστιμο σε βάρος επιχειρήσεως εκμεταλλεύσεως λεωφορείων, εάν η παράλειψη διενέργειας ελέγχων είχε ως αποτέλεσμα να μεταφερθούν στο έδαφος της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και αλλοδαποί χωρίς διαβατήριο και τίτλο διαμονής;

(¹) EE L 77, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 21 Ιουλίου 2017 — Préfet des Pyrénées-Orientales κατά Abdelaziz Arrib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d'appel de Montpellier

(Υπόθεση C-444/17)

(2017/C 330/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίων: Préfet des Pyrénées-Orientales

Ανααιρεσίβλητη: Abdelaziz Arrib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d'appel de Montpellier

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 32 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/399, της 9ης Μαρτίου 2016 (¹), το οποίο προβλέπει ότι, κατά την επαναφορά των ελέγχου στα εσωτερικά σύνορα εφαρμόζονται κατ' αναλογίαν οι σχετικές διατάξεις του τίτλου II (για τα εξωτερικά σύνορα), την έννοια ότι οι επαναφερθέντες έλεγχοι στα εσωτερικά σύνορα κράτους μέλους μπορούν να εξομοιωθούν με τους ελέγχους που διενεργούνται σε εξωτερικά σύνορα κατά τη διέλευση αυτών από υπήκοο τρίτης χώρας, ο οποίος δεν έχει δικαίωμα εισόδου;
- 2) Υπό τις ίδιες περιστάσεις επαναφοράς των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα, ο εν λόγω κανονισμός και η οδηγία 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών (²), επιτρέπουν την εφαρμογή της προβλεπόμενης στο άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας ευχέρειας επί της καταστάσεως υπηκόου τρίτης χώρας ο οποίος διέρχεται τα σύνορα στα οποία έχουν επαναφερθεί οι έλεγχοι, η οποία παρέχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να συνεχίσουν να εφαρμόζουν στα εξωτερικά τους σύνορα απλουστευμένες εθνικές διαδικασίες επιστροφής;

- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, αντιβαίνει στις διατάξεις του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο α', και του άρθρου 4, παράγραφος 4, της οδηγίας εθνική νομοθεσία, όπως το άρθρο L. 621-2 του code de l'entrée et du séjour des étrangers et du droit d'asile (κώδικα περί εισόδου και διαμονής των αλλοδαπών και περί του δικαιώματος ασύλου), η οποία επιβάλλει ποινή φυλακίσεως σε υπήκοο τρίτης χώρας που εισήλθε παρανόμως στην εθνική επικράτεια και ως προς τον οποίο δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί η προβλεπόμενη στην εν λόγω οδηγία διαδικασία επιστροφής;

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 2016/399 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, περί κώδικα της Ένωσης σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν) (ΕΕ L 77, σ. 1).

(²) ΕΕ L 348, σ. 98.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 26 Ιουλίου 2017 — A & G Fahrschul-Akademie GmbH κατά Finanzamt Wolfenbüttel

(Υπόθεση C-449/17)

(2017/C 330/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα και αναρρεσείουσα: A & G Fahrschul-Akademie GmbH

Καθής και αναρρεσίβλητη: Finanzamt Wolfenbüttel

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εμπίπτει στην έννοια της σχολικής ή πανεπιστημιακής εκπαίδευσως κατ' άρθρον 132, παράγραφος 1, στοιχεία θ' και ι', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (¹), η παρακολούθηση μαθημάτων σε σχολή οδηγών με σκοπό τη λήψη των αδειών οδηγήσεως κατηγορίας Β και C1;

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Μπορεί να θεωρηθεί ότι η αναγνώριση της προσφεύγουσας ως οργανισμού με παρεμφερείς σκοπούς κατά την έννοια του άρθρου 132, παράγραφος 1, στοιχείο θ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας απορρέει από τις περιλαμβανόμενες στον Gesetz über das Fahrlehrerwesen [νόμο για το επάγγελμα του εκπαιδευτή οδηγήσεως] της 25ης Αυγούστου 1969 (ομοσπονδιακή εφημερίδα δημοσιεύσεων I 1969, 1336), όπως τροποποιήθηκε εσχάτως με τον νόμο της 28ης Νοεμβρίου 2016 (ομοσπονδιακή εφημερίδα δημοσιεύσεων I 2016, 2722, στο εξής: Fahrlehrergesetz), νομοθετικές διατάξεις που διέπουν τις δοκιμασίες των εκπαιδευτών οδηγήσεως και τη χορήγηση της άδειας εκπαιδευτή οδηγήσεως και της άδειας λειτουργίας σχολής οδηγών, καθώς και από το γενικό συμφέρον να εκπαιδεύονται οι σπουδαστές σχολών οδηγών κατά τρόπο ώστε να οδηγούν με ασφάλεια, υπευθυνότητα και περιβαλλοντική συνείδηση;

- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα:

Προϋποθέτει η έννοια του «εκπαιδευτικού που παραδίδει ιδιαίτερα μαθήματα» κατ' άρθρον 132, παράγραφος 1, στοιχείο ι', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, ότι ο υποκείμενος στον φόρο είναι ατομική επιχείρηση;

- 4) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο και στο τρίτο ερώτημα:

Αρκεί, σε κάθε περίπτωση, το γεγονός ότι εκπαιδευτικός ενεργεί για ίδιο λογαριασμό και υπ' ευθύνη του ούτως ώστε να θεωρηθεί ότι δραστηριοποιείται ως «εκπαιδευτικός που παραδίδει ιδιαίτερα μαθήματα» κατά την έννοια του άρθρου 132, παράγραφος 1, στοιχείο ι', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ή πρέπει όποιος φέρει την ιδιότητα του «εκπαιδευτικού που παραδίδει ιδιαίτερα μαθήματα» να πληροί περαιτέρω απαιτήσεις;

(¹) ΕΕ L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Veliko Tarnovo (Βουλγαρία) στις 27 Ιουλίου 2017 — Walltopia AD κατά Direktor na Teritorialna direktsia na Natsionalnata agentsia za prihodite — Veliko Tarnovo

(Υπόθεση C-451/17)

(2017/C 330/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Walltopia AD

Καθού: Direktor na Territorialen direktsia na Natsionalnata agentsia za prihodite — Veliko Tarnovo

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 987/2009 ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, σε συνδυασμό με το άρθρο 12, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, την έννοια ότι το αναφερόμενο στις ανωτέρω διατάξεις πρόσωπο που ασκεί μισθωτή δραστηριότητα δεν υπόκειται στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα του ο εργοδότης του, εάν το πρόσωπο αυτό δεν είχε την ιδιότητα του ασφαλισμένου στο εν λόγω κράτος μέλος αμέσως πριν από την έναρξη της απασχολήσεώς του κατά τα οριζόμενα στην εθνική νομοθεσία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 1, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, επιτρέπεται το εθνικό δικαστήριο, κατά την ερμηνεία του περιεχομένου και της έννοιας του όρου «υπόκειται», ο οποίος περιλαμβάνεται στο άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 987/2009 και στο άρθρο 12, παράγραφος 1, του κανονισμού 883/2004 [σημ. μετ.: στη δεύτερη διάταξη χρησιμοποιείται στα ελληνικά η συνώνυμη λέξη «υπάγεται»], να λάβει υπόψη την ιθαγένεια κράτους μέλους, εάν το πρόσωπο που ασκεί μισθωτή δραστηριότητα υπόκειται ούτως ή άλλως στην εθνική νομοθεσία μόνο λόγω της ιθαγένειάς του;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως και στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, μπορεί το εθνικό δικαστήριο, κατά την εφαρμογή της έννοιας που αποτελεί αντικείμενο του ως άνω δεύτερου ερωτήματος, να λάβει υπόψη τη συνήθη και μόνιμη διαμονή του προσώπου που ασκεί μισθωτή δραστηριότητα, κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο ι', του κανονισμού 883/2004;
- 4) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως και στο τρίτο προδικαστικό ερώτημα, ποια στοιχεία ερμηνείας έχει στη διάθεσή του το εθνικό δικαστήριο για να καθορίσει το περιεχόμενο της εκφράσεως «υπάγεται στη νομοθεσία» που περιλαμβάνεται στο άρθρο 12, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, και στο άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού [987/2009], προκειμένου να εφαρμόσει τις διατάξεις αυτές κατά τρόπο που να συνάδει επακριβώς με το πνεύμα τους;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 987/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ και την Ελβετία) (ΕΕ 2009, L 284, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 2 Αυγούστου 2017 — Falck Rettungsdienste GmbH, Falck A/S κατά Stadt Solingen

(Υπόθεση C-465/17)

(2017/C 330/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσες και προσφεύγουσες: Falck Rettungsdienste GmbH, Falck A/S

Καθού η αίτηση και η προσφυγή: Stadt Solingen

Παρεμβαίνοντες: Arbeiter-Samariter-Bund Regionalverband Bergisch Land e.V., Malteser Hilfsdienst e.V., Deutsches Rotes Kreuz, Kreisverband Solingen e.V.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστούν η παροχή περιθάλψεως σε χρήζοντες άμεσης βοήθειας ασθενείς εντός ασθενοφόρου πρώτων βοηθειών από διασώστη/τραυματιοφορέα και η παροχή περιθάλψεως σε ασθενείς εντός κοινού ασθενοφόρου από τραυματιοφορέα/βοηθό τραυματιοφορέα «υπηρεσίες πολιτικής άμυνας, πολιτικής προστασίας και προλήψεως κινδύνων» κατά την έννοια του άρθρου 10, στοιχείο η', της οδηγίας 2014/24/ΕΕ⁽¹⁾, που εμπίπτουν στους κωδικούς CVP [Common Procurement Vocabulary] 7525000-7 (υπηρεσίες διάσωσης) και 85143000-3 (υπηρεσίες ασθενοφόρων);
- 2) Μπορεί να θεωρηθεί ότι το άρθρο 10, στοιχείο η', της οδηγίας 2014/24/ΕΕ έχει την έννοια ότι «μη κερδοσκοπικές οργανώσεις ή ενώσεις» συνιστούν ιδίως οι οργανώσεις αρωγής που αναγνωρίζονται από το εθνικό δίκαιο ως οργανώσεις του τομέα της πολιτικής άμυνας και της πολιτικής προστασίας;
- 3) Αποτελούν «μη κερδοσκοπικές οργανώσεις ή ενώσεις» κατά την έννοια του άρθρου 10, στοιχείο η', της οδηγίας 2014/24/ΕΕ οι οργανώσεις οι οποίες έχουν ως σκοπό την εκπλήρωση καθηκόντων κοινής ωφελείας και δεν αποβλέπουν στην επίτευξη κέρδους, επανεπενδύουν δε τα τυχόν κέρδη προκειμένου να επιτευχθεί ο σκοπός της οργάνωσης;
- 4) Συνιστά η μεταφορά σε κοινό ασθενοφόρο ασθενούς εφόσον αυτός περιθάλπεται από τραυματιοφορέα/βοηθό τραυματιοφορέα (καλούμενη ως «εξειδικευμένη μεταφορά με ασθενοφόρο») «υπηρεσία ασθενοφόρων για τη διακομιδή ασθενών» κατά την έννοια του άρθρου 10, στοιχείο η', της οδηγίας 2014/24/ΕΕ, η οποία δεν εμπίπτει στην τομεακή εξαίρεση και για την οποία ισχύουν οι διατάξεις της οδηγίας 2014/24/ΕΕ;

⁽¹⁾ Οδηγία 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις δημόσιες προμήθειες και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ· ΕΕ L 94, σ. 65.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Προσφυγή της 14ης Ιουλίου 2017 — «Pro NGO!» κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-454/17)

(2017/C 330/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: «Pro NGO!» (Non-Governmental-Organisations/Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις) e.V. (Κολωνία, Γερμανία)
(εκπρόσωπος: M. Scheid, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής ARES (2017) 2484833 της 16ης Μαΐου 2017, όπως επίσης
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από ατελή απόδειξη των κρίσιμων για την έκδοση της επίμαχης αποφάσεως πραγματικών περιστατικών
 - Η προσφεύγουσα προσάπτει στην καθής ότι δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι ο εξωτερικός ελεγκτής, η Ernst & Young, μετέβαλε εκ των υστέρων την αρχική του διαπίστωση, ούτε το ότι η συντονίστρια του προγράμματος δήλωσε ότι είχε υποβάλει η ίδια τα σχετικά έγγραφα.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από το ότι η εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών αντιφάσκει προς άλλες εκθέσεις
 - Επιπλέον, η καθής υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως καθόσον έκρινε ότι η συμπεριφορά της προσφεύγουσας ήταν αντισυμβατική, σε αντίφαση προς τις διαπιστώσεις του Final Audit Report και της OLAF.
3. Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως
 - Τέλος, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι, μόλις αρκετά έτη μετά την κίνηση της διαδικασίας, της δόθηκε η δυνατότητα να λάβει γνώση καθοριστικών εγγράφων, τα οποία εν μέρει αποκρύπτονταν.
 - Επιπλέον, η προσφεύγουσα ουδόλως είχε τη νόμιμη υποχρέωση να προβαίνει σε προσκλήσεις υποβολής προσφορών ή να τηρεί πράγματι στο πλαίσιο του προγράμματος τους σχετικούς με την υποβολή προσφορών κανόνες.
 - Η προσφεύγουσα δεν είναι εξάλλου δυνατόν να φέρει την ευθύνη για ενέργειες ενός εταίρου του προγράμματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Προσφυγή της 25ης Ιουλίου 2017 — Raise Conseil κατά EUIPO — Raizers (RAISE)

(Υπόθεση T-463/17)

(2017/C 330/14)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Raise Conseil (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: F. Fajgenbaum, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Raizers (Παρίσι)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης RAISE — Υπ' αριθ. 11 508 967 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 24ης Μαΐου 2017 στην υπόθεση R 1606/2016-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στον βαθμό κατά τον οποίο κηρύσσει άκυρο το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης RAISE υπ' αριθ. 11 508 967 λόγω ελλείψεως διακριτικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ΚΣΕΕ, για τις ακόλουθες υπηρεσίες της κλάσεως 36: «Χρηματοπιστωτικές υποθέσεις· πληροφόρηση χρηματοοικονομική· χρηματοοικονομική διαχείριση· υπηρεσίες χρηματοδότησης· ανάλυση χρηματοοικονομική· σύσταση και επενδύσεις κεφαλαίου· συμβουλευτική χρηματοοικονομική· χορηγία χρηματοοικονομική· χρηματοπιστωτικές υποθέσεις (δάνεια)· χρηματοπιστωτικές εκτιμήσεις (ασφάλειες, τράπεζες, ακίνητα)· αμοιβαία κεφάλαια και επενδύσεις κεφαλαίων· πρακτόρευση· έκδοση αξιογράφων· δημοσίευση τιμών χρηματιστηρίου· μεσιτεία χρηματιστηρίου· νομισματικές υποθέσεις· συναλλαγματικές υπηρεσίες· εκτιμήσεις και πραγματογνωμοσύνες επί φορολογικών θεμάτων· υπηρεσίες ταμείου πρόνοιας· εργασίες άμεσης τραπεζικής εξυπηρέτησης· έκδοση ταξιδιωτικών επιταγών ή πιστωτικών καρτών· κτηματομεσιτικές υποθέσεις· εκτίμηση ακινήτων»·
- να καταδικάσει την εταιρία Raizers, αιτούσα στη διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας, στα δικαστικά έξοδά της καθώς και στα δικαστικά έξοδα της εταιρίας Raise Conseil, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων εκπροσώπησης.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009

Προσφυγή της 31ης Ιουλίου 2017 — Wilhelm Sihh Jr. κατά EUIPO — in-edit (Camele'on)

(Υπόθεση T-472/17)

(2017/C 330/15)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Wilhelm Sihh Jr. GmbH & Co. KG (Niefern-Öschelbronn, Γερμανία) (εκπρόσωπος: H. Twelmeier, lawyer)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: in-edit Sàrl (Mondorf-les-Bains, Λουξεμβούργο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα το επίδικο σήμα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «Camele'on» — Υπ' αριθ. 13 317 714 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 25ης Μαΐου 2017 στην υπόθεση R 570/2016-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδά του και στα έξοδα της Wilhelm Sihm jr. GmbH & Co. KG·
- να καταδικάσει την order in-edit S.à.r.l., σε περίπτωση που παρέμβει, στα δικαστικά έξοδά της.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή-αγωγή της 28ης Ιουλίου 2017 — Comercial Vascongada Recalde κατά Επιτροπής και Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (SRB)

(Υπόθεση T-482/17)

(2017/C 330/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Comercial Vascongada Recalde, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: A. Rivas Rodríguez, δικηγόρος)

Καθών-εναγόμενοι: Ευρωπαϊκή Επιτροπή και Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 7 Ιουνίου 2017 απόφαση του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (SRB/EES/2017/08) σχετικά με την έγκριση καθεστώτος εξυγίανσης για τον φορέα Banco Popular Español SA και την απόφαση (EE) 2017/1246 της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 2017, για την αποδοχή του καθεστώτος εξυγίανσης για την Banco Popular Español S.A.·
- να υποχρεώσει την καθής-εναγόμενη να ανορθώσει τη ζημία από την απώλεια αξίας των μετοχών της Banco Popular Español, SA τις οποίες κατέχει η Comercial Vascongada Recalde, SA., λαμβάνοντας ως βάση αναφοράς για την αποζημίωση τη διαφορά με την αξία την οποία είχαν οι μετοχές στις 6 Ιουνίου 2017, ήτοι 133 385,04 ευρώ πλέον τυχόν τόκων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 4, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουνίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010⁽¹⁾, στο μέτρο που η Banco Popular δεν τελούσε υπό «πτώχευση» κατά την έννοια των ως άνω διατάξεων.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 10, παράγραφοι 10 και 11, και του άρθρου 21, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 806/2014, κατά το μέτρο που υφίσταντο πράγματι εναλλακτικά προς την εξυγίανση της Banco Popular μέτρα.

⁽¹⁾ ΕΕ 2014 L 225, σ. 1.

Προσφυγή-αγωγή της 28ης Ιουλίου 2017 — García Suárez κ.λπ. κατά Επιτροπής και Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (SRB)

(Υπόθεση T-483/17)

(2017/C 330/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: María de la Soledad García Suárez (Μαδρίτη, Ισπανία), María del Carmen Chueca García (Μαδρίτη), Sol María Chueca García (Μαδρίτη), Alejandro María Chueca García (Μαδρίτη), José María Chueca García (Μαδρίτη) και Ignacio María Chueca García (Μαδρίτη) (εκπρόσωπος: A. Rivas Rodríguez, δικηγόρος)

Καθών-εναγόμενοι: Ευρωπαϊκή Επιτροπή και Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 7 Ιουνίου 2017 απόφαση του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (SRB/EES/2017/08) σχετικά με την έγκριση καθεστώτος εξυγίανσης για τον φορέα Banco Popular Español SA και την απόφαση (ΕΕ) 2017/1246 της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 2017, για την αποδοχή του καθεστώτος εξυγίανσης για την Banco Popular Español S.A.·
- να υποχρεώσει την καθής-εναγόμενη να ανορθώσει τη ζημία από την απώλεια αξίας των μετοχών της Banco Popular Español, SA τις οποίες κατέχουν οι προσφεύγοντες-ενάγοντες, λαμβάνοντας ως βάση αναφοράς για την αποζημίωση τη διαφορά με την αξία την οποία είχαν οι μετοχές στις 6 Ιουνίου 2017, ήτοι 9 212,34 ευρώ πλέον τυχόν τόκων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα είναι αυτοί που προβάλλονται στο πλαίσιο της υποθέσεως T-482/17, Comercial Vascongada Recalde κατά Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης.

Προσφυγή της 3ης Αυγούστου 2017 — Fidesban κ.λπ. κατά Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (SRB)

(Υπόθεση T-484/17)

(2017/C 330/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Fidesban, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) και 69 άλλοι προσφεύγοντες (εκπρόσωπος: R. Pelayo Jiménez, δικηγόρος)

Καθού: Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 7 Ιουνίου 2017 απόφαση του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (SRB/EES/2017/08)·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα είναι παρόμοιοι προς τα όσα προβάλλονται στην υπόθεση T-478/17, Mutualidad General de la Abogacía κ.λπ. κατά Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης.

Προσφυγή της 1ης Αυγούστου 2017 — Opere Pie d'Onigo κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-491/17)

(2017/C 330/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Istituzione Pubblica di Assistenza e Beneficienza «Opere Pie d'Onigo» (Pederobba, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Maso, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

να ακυρώσει, εν όλω ή κατά χωριστά κεφάλαια, την απόφαση της Επιτροπής της 27ης Μαρτίου 2017 (SA.38825) Κρατική ενίσχυση — Ιταλία, Εικαζόμενη κρατική ενίσχυση προς τους ιδιωτικούς φορείς παροχής κοινωνικών και υγειονομικών υπηρεσιών

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής το προσφεύγον προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 107 ΣΛΕΕ και από πλάνη στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή καθόσον έκρινε δικαιολογημένο τον επιλεκτικό αποκλεισμό των δημόσιων φορέων παροχής κοινωνικών και υγειονομικών υπηρεσιών από την ασφάλιση μητρότητας του INPS (Εθνικό Ίδρυμα Κοινωνικής Πρόνοιας) και από την επιστροφή των δαπανών με τις οποίες επιβαρύνονται οι υπάλληλοι που απουσιάζουν προκειμένου να φροντίσουν μέλη της οικογένειάς τους με σοβαρή αναπηρία.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από την κρατική προέλευση της ενίσχυσης, δεδομένου ότι, κατά το προσφεύγον, οι πόροι που προορίζονται να καλύψουν τα έξοδα για τις ιδιωτικές επιχειρήσεις τα οποία προκύπτουν από την ασφάλιση μητρότητας και από τις δαπάνες με τις οποίες επιβαρύνονται οι υπάλληλοι που απουσιάζουν προκειμένου να φροντίσουν μέλη της οικογένειάς τους με σοβαρή αναπηρία καταβάλλονται από το INPS και, ως εκ τούτου, από το Ιταλικό Δημόσιο με κρατικούς πόρους.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από το γεγονός ότι, κατά το προσφεύγον, τα μέτρα αυτά ευνοούν τις ιδιωτικές επιχειρήσεις καθόσον τους χορηγούν πλεονέκτημα σε σχέση με τους δημόσιους φορείς παροχής των ίδιων υπηρεσιών οι οποίοι πρέπει αντιθέτως να επωμιστούν το σύνολο των δαπανών που συναρτώνται με τις περιόδους απουσιών λόγω μητρότητας και λόγω φροντίδας μελών της οικογένειας με σοβαρή αναπηρία, τούτο δε με σημαντικές οικονομικές επιπτώσεις.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από το γεγονός ότι, κατά το προσφεύγον, τα προσβαλλόμενα μέτρα επηρεάζουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, διότι ευνοούν τους πολυεθνικούς ομίλους και τις ιταλικές επιχειρήσεις με εισφορά ξένων κεφαλαίων που πραγματοποιούν επενδύσεις κερδοσκοπικού χαρακτήρα στην Ιταλία, ενώ πλήττουν τις δημόσιους φορείς μικρού μεγέθους οι οποίοι έχουν μη κερδοσκοπική δραστηριότητα, μεταβάλλοντας τη διάρθρωση του κόστους εργασίας τους.

Προσφυγή της 4ης Αυγούστου 2017 — Sánchez del Valle και Calatrava Real State 2015 κατά Επιτροπής και Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (SRB)

(Υπόθεση T-497/17)

(2017/C 330/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Manuel Alfonso Sánchez del Valle (Μαδρίτη, Ισπανία) και Calatrava Real State 2015, SL (Μαδρίτη) (εκπρόσωποι: B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín και B. Fernández García, δικηγόροι)

Καθών: Ευρωπαϊκή Επιτροπή και Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (SRB/EES/2017/08) την οποία εξέδωσε το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης κατά την εκτελεστική σύνοδο του της 7ης Ιουνίου 2017, με την οποία εγκρίθηκε το καθεστώς εξυγίανσης του ιδρύματος Banco Popular Español, S. A.·
- να ακυρώσει την απόφαση (EE) 2017/1246 της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 2017, για την αποδοχή του καθεστώτος εξυγίανσης για την Banco Popular Español, S.A.·
- να καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα τους καθών και τους παρεμβαίνοντες που στηρίζουν εξ ολοκλήρου ή μερικώς τα αιτήματα των καθών.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγοντες προβάλλουν ένδεκα λόγους.

1. Πρώτος λόγος, που στηρίζεται σε έλλειψη ή ανεπάρκεια της αιτιολογίας της προσβαλλομένης απόφασης, με συνέπεια την παράβαση των άρθρων 41, παράγραφος 2, και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Δεύτερος λόγος, που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, λόγω του ότι δεν διενεργήθηκε από ανεξάρτητο πρόσωπο δίκαιη, συνετή και ρεαλιστική αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων της Banco Popular πριν από τη λήψη της απόφασης για εξυγίανση.
3. Παράβαση του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 18, παράγραφος 4, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, στο μέτρο που οι προσβαλλόμενες αποφάσεις θεσπίζουν καθεστώς εξυγίανσεως της Banco Popular ενώ, στις 6 Ιουνίου 2017, το ως άνω τραπεζικό ίδρυμα δεν είχε προβλήματα φερεγγυότητας, τα δε προβλήματα ρευστότητας που εμφάνιζε ήταν προσωρινά.
4. Παράβαση του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014, στο μέτρο που οι προσβαλλόμενες αποφάσεις θεσπίζουν καθεστώς εξυγίανσεως της Banco Popular, ενώ υπήρχε εύλογη προοπτική ότι άλλα εναλλακτικά μέτρα του ιδιωτικού τομέα θα μπορούσαν να αποτρέψουν την πτώχευσή της εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος.
5. Παράβαση του άρθρου 14, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014, δεδομένου ότι δεν επιδιώχθηκε να ελαχιστοποιηθεί το κόστος της εξυγίανσης και να αποφευχθεί η άσκοπη καταστροφή της αξίας στο μέτρο που τούτο δεν ήταν αναγκαίο για την επίτευξη των στόχων της εξυγίανσης.
6. Παράβαση του άρθρου 22 του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014, καθόσον δεν πραγματοποιήθηκε στάθμιση κατά τη λήψη των προσβαλλομένων αποφάσεων και δεν προκρίθηκαν τα εναλλακτικά προς την πώληση δραστηριοτήτων εργαλεία εξυγίανσης τα οποία προβλέπονται στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, υπό το πρίσμα των περιστάσεων της παραγράφου του 3.
7. Παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014, κατά το μέτρο που οι μέτοχοι θα έπρεπε να λάβουν περισσότερα απ' ό,τι θα ελάμβαναν σε περίπτωση πτωχεύσεως.
8. Παράβαση του άρθρου 29 του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014.
9. Προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας και, συνεπώς, παράβαση του άρθρου 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
10. Προσβολή του δικαιώματος πραγματικής προσφυγής, δεδομένης της αδυναμίας των μετόχων να υπερασπισθούν τα συμφέροντά τους.
11. Προσβολή του δικαιώματος των μετόχων και των λοιπών δικαιούχων τίτλων που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας απομειώσεως και μετατροπής να ακουστούν πριν από τη λήψη του ατομικού μέτρου απομειώσεως της περιουσίας τους το οποίο τους επηρεάζει δυσμενώς.

Προσφυγή-αγωγή της 4ης Αυγούστου 2017 — Álvarez de Linera Granda κατά Επιτροπής και Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (SRB)

(Υπόθεση T-498/17)

(2017/C 330/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Pablo Álvarez de Linera Granda (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: E. Pastor Palomar, F. Arroyo Romero και N. Subuh Falero, δικηγόροι)

Καθών-εναγόμενοι: Ευρωπαϊκή Επιτροπή και Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση SRB/EES/2017/08 του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, της 7ης Ιουνίου 2017, που απευθύνεται στο Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB) [ταμείο για την ομαλή αναδιάρθρωση του τραπεζικού κλάδου] και με την οποία εγκρίνεται σχέδιο αναδιάρθρωσης της Banco Popular Español·
- να ακυρώσει την απόφαση 2017/1246 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 2017, για την αποδοχή του καθεστώτος εξυγίανσης για την Banco Popular Español· και
- δυνάμει του άρθρου 340 ΣΛΕΕ, να διαπιστώσει εξωσυμβατική ευθύνη του SRB και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και να διατάξει την ανόρθωση της προκληθείσας στον προσφεύγοντα ζημίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα είναι παρόμοιοι προς τα όσα προβάλλονται στις υποθέσεις T-478/17, Mutualidad de la Abogacía και Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos κατά Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno και SFL κατά Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde κατά Επιτροπής και Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, T-483/17, García Suárez κ.λπ. κατά Επιτροπής και Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, T-484/17, Fidesban κ.λπ. κατά Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης και T-497/17, Sánchez del Valle και Calatrava Real State 2015 κατά Επιτροπής και Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης.

Ιδίως, ο προσφεύγων προβάλλει ότι εν προκειμένω εχώρησε κατάχρηση εξουσίας.

Προσφυγή-αγωγή της 4ης Αυγούστου 2017 — Esfera Capital Agencia de Valores κατά Επιτροπής και Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (SRB)

(Υπόθεση T-499/17)

(2017/C 330/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Esfera Capital Agencia de Valores, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: E. Pastor Palomar, F. Arroyo Romero και N. Subih Falero, δικηγόροι)

Καθών: Ευρωπαϊκή Επιτροπή και Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την υπ' αριθ. SRB/EES/2017/08 απόφαση του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, της 7ης Ιουνίου 2017, που απευθύνεται στο Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB) [ταμείο για την ομαλή αναδιάρθρωση του τραπεζικού κλάδου] και με την οποία εγκρίνεται σχέδιο αναδιάρθρωσης της Banco Popular Español·
- να ακυρώσει την απόφαση 2017/1246 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 2017, για την αποδοχή του καθεστώτος εξυγίανσης για την Banco Popular Español· και
- δυνάμει του άρθρου 340 ΣΛΕΕ, να διαπιστώσει εξωσυμβατική ευθύνη του SRB και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και να διατάξει την ανόρθωση της προκληθείσας στην προσφεύγουσα ζημίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα είναι παρόμοιοι προς τα όσα προβάλλονται στις υποθέσεις T-478/17, Mutualidad de la Abogacía και Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos κατά Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno και SFL κατά Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde κατά Επιτροπής και Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, T-483/17, García Suárez κ.λπ. κατά Επιτροπής και Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, T-484/17, Fidesban κ.λπ. κατά Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης και T-497/17, Sánchez del Valle και Calatrava Real State 2015 κατά Επιτροπής και Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης.

Ιδίως, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι εν προκειμένω εχώρησε κατάχρηση εξουσίας.

Προσφυγή της 11ης Αυγούστου 2017 — Next design+produktion κατά EUIPO — Nanu-Nana Joachim Hoerr (nuuna)

(Υπόθεση T-533/17)

(2017/C 330/23)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Next design+produktion GmbH (Φρανκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Hirsch, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Nanu-Nana Joachim Hoerr GmbH & Co. KG (Βρέμη, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα το επίδικο σήμα: Η προσφεύγων

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (απεικόνιση «nuuna») — Υπ' αριθ. 10 772 606 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 24ης Μαΐου 2017 στην υπόθεση R 1448/2016-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 24ης Μαΐου 2017·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009·
 - Παράβαση του άρθρου 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009 και παραβίαση της αρχής της αυτονομίας·
 - Παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, της αρχής της νομιμότητας και της αρχής της χρηστής διοικήσεως.
-

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL